

Høring idrettens nasjonale tiltaksplan mot økonomiske barrierer

Til Norges idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske komité (NIF). Vi takker for muligheten til å komme med våre innspill til idrettens nasjonale tiltaksplan mot økonomiske barrierer. Ta kontakt om dere har ytterligere spørsmål til vårt høringsvar.

Våre innspill

Utkastet til nasjonal tiltaksplan er på mange områder godt utformet, og med nyttige referanser til relevant litteratur. Det er positivt at historikken i idrettens arbeid mot økonomiske barrierer kommer godt frem, og det er en styrke at tidligere arbeid knyttes så tett opp mot både kartlegginger og tidligere funn.

Selve dokumentet er omfattende, og vi vil foreslå at det i endelig versjon utarbeides en totaloversikt over alle tiltakene innledningsvis/tidlig i dokumentet. Resterende tekst vil da fungere som utdyping og begrunnelse, etter at det viktigste i dokumentet – tiltakene – er skissert. Videre bør argumentet om at idretten er basert på frivillighet komme tidligere og tydeligere frem, da dette er svært vesentlig for videre ansvarsfordeling som foreslås.

Det foreslås totalt 24 tiltak, inkludert punktene under kapittelet «gode løsninger». Av disse er det ni tiltak som viser til hva idretten skal gjøre selv. Av disse ni tiltakene er det tre tiltak som er rettet eksplisitt til særforbundene, resten til «idretten». Vi kunne ønsket oss en mer

tydelig ansvarsfordeling av tiltakene, hvor en skilte mellom hva som er idrettens tiltak mot økonomiske barrierer og hva idretten mener er det offentlige sitt ansvar å løse.

Det står i utkastet at «*Denne tiltaksplanen skal gjøre det lettere for alle i idretten; idrettslag, særforbund, idrettskretser, idrettsråd, og alle tillitsvalgte, trenere og foreldre/foresatte, å bidra til at økonomi ikke er en barriere for idrettsglede*». Slik tiltakene som idretten har ansvar for er formulert nå, er det for utydelig hvordan denne tiltaksplanen kan svare opp denne intensjonen. Vi foreslår derfor følgende:

- Tiltakene som henviser til «idretten» omformuleres, hvor det kommer tydelig frem om det er NIF, særforbund, idrettskrets, idrettsråd eller idrettslag som har ansvaret.
- For at tiltaksplanen skal gjøre det lettere for tillitsvalgte, trenere og foreldre/foresatte må det videre utarbeides råd/anbefalinger i tiltaksplanen. Slik tiltakene er formulert i utkastet vil det være krevende for en person i et idrettslag å benytte seg av denne planen i det daglige.

Vi tror formuleringer som «idretten mener» eller «idretten har ansvar» vil føre til en større grad av ansvarsfraskrivelse.

Innspill til tiltakene

Tiltakene som rettes mot det offentlige er godt formulert, og vi har lite innspill til disse. Det eneste vi savner er en tydeliggjøring rundt hvordan NIF tenker å arbeide opp mot det offentlige for å realisere disse. Burde dette vært konkrete tiltak som ble heftet på de skisserte tiltakene som foreligger?

Når det gjelder idrettens tiltak så tar de for seg flere relevante områder, men vi savner litt større ambisjoner knyttet til tiltakene. At vi skal være bevisste, kommunisere tydelig og gi god informasjon er viktig, men vil dette bidra til færre økonomiske barrierer?

Vi vil oppfordre og utfordre NIF til å komme med tydeligere tiltak som i enda større grad svarer opp de kartlegginger, funn og evalueringer som det henvises til i utkastet. Dette vil gi rom for både en god diskusjon

inn mot og på Idrettstinget i mai, samt forplikte oss som en felles organisasjon i større grad.

Forslag til nye tiltak

Under overskriften «Lisens og forsikring» ønsker vi å fremme et nytt tiltak om lisens:

- *Særforbund skal arbeide for å innføre en mer fleksibel lisensordning, hvor det er mulig å betale lisens for en halv sesong – uavhengig av når de starter aktiviteten (høst/vår)*

Dagens lisensordning krever at spillere som starter aktivitet før 31. desember, betaler full lisens for hele sesongen. Dette kan være en økonomisk barriere for de som kun deltar i deler av sesongen.

Under overskriften «Anlegg» ønsker vi å endre ordlyden i foreslått tiltak i kulepunkt 2:

- *Idretten mener at det offentlige skal legge til rette for at ~~skoler~~ utdanningsinstitusjoner og andre offentlige bygg åpnes opp og koordineres bedre slik at de kan benyttes til idrettslagenes aktivitet og konkurranse.*

For oss i studentidretten er vi avhengig av at det offentlige tar et større ansvar opp mot universitet og høyskoler når det kommer til å tilgjengeliggjøre areal til aktivitet og konkurranse. Vi foreslår derfor å endre ordet «skole» til «utdanningsinstitusjoner».

En nasjonal tiltaksplan for alle?

Det meste av grunnlag og argumentasjon i utkastet handler om barn og ungdom. Vi stiller oss undrende til om dette er ment å være «Idrettens nasjonale tiltaksplan mot økonomiske barrierer i barne- og ungdomsidretten», eller slik tittelen i utkastet forespeiler, en felles tiltaksplan for hele norsk idrett?

Om tiltaksplanen er ment å gjelde for hele idrettsorganisasjonen, og bidra til mindre økonomisk utenforskap for alle aktive medlemmer, bør

begrepsbruken gjenspeile hele målgruppen. I utkastet nevnes barn 98 ganger og ungdom 29 ganger, mens det er ingen henvisning til «unge voksne» - eller «voksne» for den saks skyld. Dersom barn og ungdom er hovedmålgruppen for tiltaksplanen mener vi det bør gjenspeiles i både tittelen på planen, samt komme tydelig frem i innledningen.

Vi i Norges studentidrettsforbund håper dette kan være en felles tiltaksplan som også omhandler våre aktive medlemmer, hvor også vi kan bygge på tiltaksplanen inn i våre prioriteringer. Dette er et viktig arbeid og et område som ikke bare treffer barn og ungdom i idrettsorganisasjonen.

Lykke til med videre arbeid!

På vegne av Norges studentidrettsforbund,

Amalie Husby

President

Atle Rolstadaas

Generalsekretær